

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

จุมพล รอดคำดี. "หลักการสื่อสาร" ใน ผลศาสตร์ของการสื่อสาร, หน้า 1-71.

สมทรง อินสว่าง, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2527.

ชูชัย สมิทธิไกร. "ความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมค่าคนเอง ของนักเรียน ก្នុងผู้ปกครอง" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

ชัยพร วิชชารุธ. "การวิจัยเชิงทดลอง" ใน การวิจัยทางการศึกษา : หลักและวิธีการสำหรับนักวิจัย หน้า 164-213. ไพบูลย์ สิน Larattan และสำนักหอสมุด ห้องธิว, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

ชัยพร วิชชารุธ, ธีระพร อุวรรณโณ และพรพรรณพิพิธ ศิริวรรณมุศย์. พุทธิกรรมจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน : ศึกษาตามแนวทางจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2527.

คงเดื่อง พันธุ์มนนาวิน. พุทธิกรรมศาสนา เล่ม 2 : จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช, 2524.

ธีระพร อุวรรณโณ. "ทฤษฎีทางจิตวิทยาเกี่ยวกับจริยธรรม" ใน จริยศึกษา. หน้า 171-271. สิริวรรณ ศรีพหล, บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2527.

บำรุงสุข สืหอรำไพ, จำนง วินูลย์ศรี และสุกัญญา ตีรวนิช. ผลของโทรทัศน์ต่อเด็กไทย. ศูนย์วิจัยทางการสื่อสาร คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519.

มนต์ชัย นินนาทันท์. รายงานวิจัยเรื่องอิทธิพลของโทรทัศน์ที่มีต่อเยาวชนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่, ภาควิชาสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2526.

ศึกษาธิการ, กระทรวง กรมวิชาการ. แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทยการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย 26-27 มกราคม 2523. กรุงเทพมหานคร : กรมวิชาการ, 2523.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์, สุพัตรา เพชรมนี. บทบาทของสื่อมวลชนที่มีต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

อำนวย ทะพิงค์แก และชัยันต์ วรรธนะภูติ. "จริยธรรมในสังคมไทยในฐานะของนักศึกษา." วารสารการศึกษาแห่งชาติ 16 (มิถุนายน-กรกฎาคม 2522)

อำนวย ทะพิงค์แก และวัชระ ลินณปะรมา. "สื่อมวลชนกับการปลูกฝังจริยธรรมแก่เด็ก." นิตยสาร 9 (กันยายน 2523) : 3-17

ภาษาต่างประเทศ

Bandura, Albert. Social Learning through Imitation. In M.R. Jones (Ed.), Nebraska Symposium on Motivation (vol. 10, PP. 211-274). Lincoln : University of Nebraska Press cited by Bandura, A. Social foundation of Thought & Action : A Social Cognition Theory. Englewood cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1986.

- Social Learning Theory. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1977.
- Social Foundation of Thought & Action : A Social Cognition Theory. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1986.
- Bandura, Albert ; Grusec, Joan E.; and Menlove, Frances L.
"Observational Learning as a Function of Symbolization and Incentive Set." Child Development 37 (1967) : 499-506.
- Bandura, Albert; and Kuper, C.J. "The Transmission of Patterns of Self-Reinforcement through Modeling." Journal of Abnormal and Social Psychology 6 (1964) : 1-9.
- Berger, S.M. "Conditioning through Vicarious Instigation." Psychological Review 69 (1962) : 450-466.
- Brown, Roger. Social Psychology. New York : Free Press, 1965.
- Bull, N.T. Moral Education. London : Roulledge & Kegan Paul, 1969.
- Comstock, G. ; Chaffee, S. ; Natan and Robert, N. Television and Human Behavior. New York : Columbia University Press, 1978.
- Decker, D.J. "The Enhancement of Modeling Training of Supervisory Skill by The Inclusion of Retention Process." Personel Psychology 35 (1982) : 323-332. cited by Bandura, A.
Social Foundation of Thought & Action : A Social Cognition Thory. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1986.

Glass, Gene v.; and Stanley, Julian c. Statistical Methods in Education and Psychology. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1970.

Hoffman, M.L. "Moral Internalization : Current Theory and Research" in Berkowitz (Ed) Advance in Experimental Social Psychology. (vol. 10) New York : Academic Press, 1977.

Hogan, R. "Moral Conduct and Moral Character : A Psychological Perspective." Psychological Bulletin 71 (1973) : 217.

Husson, William. "Theoretical Issues in The Study of Children's Attention to Television." Communication Research 9 (1982) : 323-351.

Kanfer, K.H.; and Marston, A.R. "Determinant of Self-Reinforcement in Human Learning." Journal of Experimental Psychology 66 (1963) : 245-254. cited by Bandura, A. Social Learning Theory. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1977.

Rosenkoetter, L.I. "Resistance to Temptation : Inhibitory and Disinhibitory Effects of Models." Developmental Psychology 8 (1973) : 80-84.

Salomon, G. Interaction of Media, Cognition and Learning : An Explanation of How Symbolic Forms Cultivate Mental Skill and Affect Knowledge Acquisition, San Francisco : Jossey-Bass, 1979 cited by Bandura, A. Social Foundation of Thought & Action : A Social Cognition Theory. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1986.

Stein, G.M. and Bryan, J.H. "The Effect of A Television Model upon Rule Adoption Behavior of Children." Child Development 43 (1972) : 268-273.

Wartella, E. and Ettema, J.S. "A Cognitive Development Study of Children's Attention to Television Commercials." Communication Research 1 (1974) : 69-88 cited by Husson, W. "Theoretical Issues in The Study of Children's Attention to Television." Communication Research 9 (1982) : 323-351.

White, G.M. and Rosenthal, T.L. "Demonstration and Lecture in Information Transmission : A Field Experiment." The Journal of Experimental Education 43 (1974) : 90-96 cited by Bandura, A, Social Foundation of Thought & Action : A Social Cognition Theory. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice-Hall, 1986.

Winer, B.J. Statistic Principles in Experimental Design. 2nd ed. New York : Mc Graw Hill, Inc, 1971.

Wolf, Thomas M. "Effects of Televised Modeled Verbalization and Behavior on Resistance to Deviation." Developmental Psychology 8 (1973) : 51-56.

Wolf, T.M.; and Cheyne, J.A. "Persistence of Effects of Live Behavioral, Televised Behavioral, and Live Verbal Models on Resistance to Deviation." Child Development 43 (1972) : 1424-1436.

Yates, G.C.R. "Influence of Televised Modeling and Verbalization on Children's Delay of Gratification." Jouranal of Experimental Child Psychology 18 (1974) : 33-339. cited by Comstock, G., et al. Television and Human Behavior. New York : Columbia University Press, 1978.

Yussen, S.R. "Determinants of Visaul Attention and Recall in Observational Learning by Preschoolers and Second Graders." Developmental Psychology 10 (1974) : 93-100.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ณ

สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าแนวเฉลี่ย หรือมัธยมเลขคณิต (Mean)

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad \bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{x}$ = ค่าแนวเฉลี่ยหรือมัธยมเลขคณิต

x = ผลรวมของค่าแนวทุกคน

N = จำนวนคนทั้งหมด

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad S.D. = \sqrt{\frac{x^2 - N\bar{x}^2}{N - 1}}$$

เมื่อ $S.D.$ = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\bar{x}$ = ค่าแนวเฉลี่ย

x^2 = ผลรวมกำลังสองของค่าแนวของแต่ละคน

N = จำนวนคนทั้งหมด

**3. ค่าแนวความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมต่อตนเองของแต่ละการกระทำ
(ข้อชี้ย สมิทธิไกร 2525: 13)**

$$\text{สูตรที่ใช้} \quad A_0 = \frac{n}{\sum_{i=1}^n b_i e_i}$$

เมื่อ A_0 = หักนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

b_i = ความเป็นไปได้ตามความรู้สึกว่าสิ่งนั้น ๆ จะก่อให้เกิดผล (i)

e_i = การประเมินคุณค่าทั้งทางบวกหรือทางลบที่บุคคลให้กับผลนั้น

n = จำนวนความเชื่อ

4. การทดสอบค่าที่ (T-Test)

4.1 ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม มีความเป็นอิสระต่อกัน (Independent) (Winer 1971: 26-44)

ก่อนการทดสอบค่าที่ จะทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนค่า F

$$\text{สูตรที่ใช้ } \quad F = \frac{s_a^2}{s_b^2}, \quad df = n_a - 1, n_b - 1$$

เมื่อ s_a^2 = ความแปรปรวนของกลุ่มที่มีค่าสูง
 s_b^2 = ความแปรปรวนของกลุ่มที่มีค่าต่ำ
 n_a = จำนวนคนในกลุ่มที่มีค่าความแปรปรวนสูง
 n_b = จำนวนคนในกลุ่มที่มีค่าความแปรปรวนต่ำ

เมื่อพิจารณาความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวนให้ใช้การทดสอบค่าที่ ดังนี้

$$\text{สูตรที่ใช้ } \quad t = \frac{\bar{x}_a - \bar{x}_b}{\sqrt{s_p^2[(1/n_a)+(1/n_b)]}}, \quad df = n_a + n_b - 2$$

เมื่อ $s_p^2 = \frac{(n_a-1)s_a^2 + (n_b-1)s_b^2}{(n_a-1)+(n_b-1)}$

$\bar{x}_a$ = ค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มทดลอง
 $\bar{x}_b$ = ค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มควบคุม
 s_a^2 = ความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง
 s_b^2 = ความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม
 s_p^2 = ความแปรปรวนร่วม
 n_a = จำนวนคนในกลุ่มทดลอง
 n_b = จำนวนคนในกลุ่มควบคุม

เมื่อพิจารณาไม่เป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน ใช้การทดสอบค่าที่ดังนี้

$$\text{สูตรที่ใช้ } \quad t^* = \frac{\bar{x}_a - \bar{x}_b}{\sqrt{(s_a^2/n_a)+(s_b^2/n_b)}}$$

เมื่อ	$\bar{x}_a$	= ค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มทดลอง
	$\bar{x}_b$	= ค่าเฉลี่ยคะแนนของกลุ่มควบคุม
	s^2_a	= ความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง
	s^2_b	= ความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม
	n_a	= จำนวนคนในกลุ่มทดลอง
	n_b	= จำนวนคนในกลุ่มควบคุม

ขั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom) มีสูตรดังนี้

$$f = \frac{u^2}{[v^2/(n_a-1)] + [w^2/(n_b-1)]}$$

$$\text{เมื่อ } v = \frac{s^2_a}{n_a} \quad w = \frac{s^2_b}{n_b} \quad \text{และ } u = v+w$$

4.2 ในกรณีที่ตัวแปรตาม 2 ค่า มีความสัมพันธ์กัน (Dependent) (Glass and Stanley 1970 : 297-300)

$$\text{สูตรที่ใช้ } t = \frac{\bar{d}_+}{\bar{s}_d / \sqrt{n}}$$

$$\text{เมื่อ } \bar{d}_+ = \frac{\sum_{i=1}^n (x_{i1} - x_{i2})/n}{\sum_{i=1}^n d_i/n}$$

$$\text{และ } s_d = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (d_i - \bar{d}_+)^2}{n-1}}$$

$$df = n-1$$

เมื่อ $\bar{d}_+$ = ค่าเฉลี่ยของผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนจากการทดสอบครั้งหลังและการทดสอบครั้งแรก

d_i = ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนจากการทดสอบครั้งแรกของคนที่ i

s_d = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยของผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนจากการทดสอบครั้งหลังและการทดสอบครั้งแรก

n = จำนวนคนในกลุ่มทดลอง

x_{i1}, x_{i2} = ค่าคะแนนจากการทดสอบครั้งหลังและการทดสอบครั้งแรก ของคนที่ i

ภาคผนวก ช

บทของรายการธรรมะวันละ 2 นาที

ชุบ

ภาพ ชายคนหนึ่ง นอนอยู่บนเตียงในห้องที่
กระจัดกระจายไม่เป็นระเบียบ

ภาพ เข้าลุกขึ้น ยกนาฬิกาขึ้นจ้องมองด้วย
ความอกใจ แล้วอุทานว่า

ภาพ ในสำนักงาน เขาวิ่งกระหึกระหุน
เข้ามา ก็พูดเพื่อนร่วมงานนั่งอยู่แล้ว
บอกว่า

ภาพ ชายคนนั้น เริ่มคุยหากระดาษบนโต๊ะ
ของเข้า

จากในวัดพระธรรมกาย

อุบลสิกา (พิศมัย วิไลศักดิ์) ถามพระภิกษุ

หลวงพ่อ ทศต ชีโว ตอบ

"ตามโทาง 7 มองกว่าแล้ว"

"นี่ ผู้จัดการขอรายการสต็อกของที่เข้ามาเมื่อ
วานແนະ"

"จะ ๆ ๆ ได ๆ ๆ แน"

"ทำนอง ทำอย่างไรเราจึงจะสร้างความมี
ระเบียบวินัยให้กับตัวเราเองได้ค่ะ"

"ข้อแรกนะ หมั่นไกลขิดกับคุณพ่อ คุณแม่ หรือผู้
ปกครอง หรือเพื่อนที่เป็นคนมีระเบียบวินัย
อันที่สอง ฝึกตัวเรานี้ให้เป็นคนตรงเวลาให้ได
ประการที่สาม แล้วก็หมั่นตั้งปลินานเข้าไว้เลย
ว่างานทุกอย่างที่มาถึงเวลาเราจะทำให้ที่สุด
ประการที่สี่ หลังจากสักครู่ หลังจากนั่ง
สมาธิภาวนาแล้วนะ สำรวจข้อมูลพร่องของตัว
เองให้ดี"

ผู้มีราตรีเดียว

gap หญิงคนหนึ่ง ยืนหน้าศร้าสลดชีวี ๆ กล้ายิจิตใจกำลังล่องลอยถึงอดีตและอนาคต

gap หญิงคนนั้น ทำงานอย่างเพลิดเพลิน ตัวยังกำลังใจ หักหายบุคคลต่าง ๆ อย่างยิ้มแย้ม กระฉบกระเจง คนอื่นพยักหน้าดูด้วยความเชื่อชมว่า ขยันขันแข็ง

จากในวัดพระธรรมกาย

อุบลสิกา (พิศมัย วิไลศักดิ์) เข้าไปถามปัญหาพระภิกษุ

หลวงพ่อ ทศต ชีโว ตอบ

"บุคคลไม่ควร garn ถึงสิ่งที่ล่วงไปแล้ว ไม่ควร มุ่งหวังในสิ่งที่ยังมาไม่ถึง สิ่งใดที่ล่วงไปแล้ว สิ่งนั้นมันก็หนีไปแล้ว ไม่คืนกลับ สิ่งใดยังมาไม่ถึง ก็เป็นอันยังไม่ถึงอยู่ดี..."

"นึกถึงความเพียรเสียแต่วันนี้ เพราะใครเล่า จะรู้ความตาย แม้จะมาในวันพรุ่งนี้...
บุคคลใดมีความเพียรไม่เกียจคร้าน
เขานั้นแหละ ซื่อว่ามีชีวิตอยู่เพียงราตรีเดียว"
(พุทธคำรัส)

"ท่านจะ ที่พระพุทธเจ้าตรัสว่าผู้มีราตรีเดียว
นั้นแปลว่าอะไร"

"หมายถึง เวลาทำงานนี้นะ คนเราต้องไม่
ปล่อยให้มีความกังวล แล้วงานจะจะได้ดี
 เพราะฉะนั้น อย่าให้ความสำเร็จในอดีตมา
ทำให้เราเหลิง อย่าให้ความล้มเหลวในอดีต
 มาทำให้เราห้อ แล้วก็อย่าไปผลักดันประกัน
 พรุ่ง ต่อไปช้างหน้าจะทำงานที่อยู่ต่อหน้า นี่
 ให้คิดที่สุดเหมือนคนมีชีวิตอยู่เพียงราตรีเดียว"

มองคน

gap ช้ายคนหนึ่งนั่งดูกเสื้ออยู่หน้ากระจก
ในกระจกเป็นภาพของช้ายคนนั้นแต่ง
ชุดสากล ท่าทางภูมิใจในตนเอง

จากในวัดพระธรรมกาย

อุบลสิกา (เมตตา รุ่งรัตน์) ตามพระภิกษุ

หลวงพ่อ ทศต ชีโว ตอบ

"ทุกคนมองเราในกระจก แต่น้อยคนจะเห็นตัว
จริงของเขานั่น ท่านล่ะ... ท่านเห็นโครง
ข้างใน? แนวใจหรือว่าคือตัวของท่านจริง"

"ท่านจะ... ทำอย่างไรจึงจะรู้จักตัวเองจะ"

"ทำสามอย่างนะ ออย่างแรก คือศึกษาธรรมะ
ให้ทราบขัดลงແน้นสอนว่า มาตรฐานคนดีที่พระ
พุทธเจ้าห้ามได้ตรัสไว้นั่นมีอย่างไรบ้าง และ
ปรับตัวเองให้เข้ามาตรฐานนั้น
อย่างที่สอง ถ้ามีสิ่ยชอบจับผิดคนอื่นลังก์เลิก
เสีย ไม่เอาเหล...

แล้วอย่างที่สามนะ ทุกคืนก่อนนอน หาเวลา
นั่งสมาธิให้ใจสงบ แล้วก็สำรวจข้อบกพร่อง
ของตัวเอง แล้ววันหนึ่งไม่เข้าห้อง เราจะ
มองเห็นตัวของเรารอ"

ศูนย์วิทยบรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชั่ววูบ

gap หญิงสาวกำลังอ่านหนังสือ และคุยกับ
ชายหนุ่มในห้องนั่งเล่นอย่างมีความสุข

gap วันหนึ่ง เพื่อนของชายหนุ่มนั้นเปิด

ประตูห้องเข้ามาร้องเรียก

ชายหนุ่มหักดอน

เพื่อนพูดต่อ

ชายหนุ่มแสดงอาการกรธ

เพื่อน

"เชี้ยย ปู ๆ"

"เชี้ยย บิลลี่ ว่าไง มีอะไร"

"เมื่อกี้ซ้าเห็นแฟนนายณะ อูยู่สนาแมเทนนิสແນ່ວ

"ไปกับใครไม่รู้ว่า"

"กับใครจะ"

"ไม่รู้ ซ้าก์ไม่รู้ว่า"

ฉากในวัดพระธรรมกาย

อุบາสก (ศรีภูมิ วงศ์กระจาง) ตามพระภิกษุ

หลวงพ่อ ทศุต ชีโว ตอบ

"ท่านครับ..เราจะมีวิธีควบคุมอารมณ์ตัวเอง
ไม่ให้วุ่นไม่ได้อย่างไรครับ"

"ความกรธ ความวุ่นวาย ผู้รอให้เกิดขึ้นมา^๑
แล้วแก้ยาก วิธีที่ต้องสุดคือป้องกันด้วยการว่า
ก่อนนอนนั่นนะ ทุก ๆ คืนนะ คืนละ 10 นาที
15 นาทีก็ยังดี นั่งสมาธิเสียก่อน พ้อใจสบาย
ดีแล้ว ก็แผ่เมตตาไปให้สัตว์ สรรพสัตว์ทั้ง
หลายให้สบายไปทั่วโลกเลย หมั่นทำบ่อย ๆ
ใจมันจะเย็น"

ຂໍາຍມຸນ

ກາພ ທີ່ມີງສ້າວວັຍຮຸນ ແລະ ຂໍາຍ ນັ້ນທີ່ອກລົ້ອ ຄຸຍກັນ	"ເນາເພີສ ມມຄຣາຄາ"
ກາພ ວົງສຸຮາ ມີຂໍາຍ 4 ກນ ນັ້ນຮັບອັດເປັນ ສຸກສານກັນອູ້ຢູ່ໃນຫ້ອງ ມີຂໍາຍຄນທີ່ນີ້ ນັ້ນຫລັບພິງຝາຫ້ອງອູ້	"ເນາສຸຮາ ມມຄຄນ"
ກາພ ຂໍາຍຄນທີ່ນັ້ນຫລັບອູ້ຢູ່ໃນວົງສຸຮານີ້ ນັ້ນ ໜ້າເສົ້າເອົ້ມຍູ້ຢູ່ໃນຫ້ອງຂັ້ງ	"ເນາເພື່ອນຂ້າວ ມມຄດີ"
ຈາກໃນວັດພະທະນາກາຍ	
ອຸນາສຶກາ (ເມຕຕາ ຮູ່ງຮັດນ) ດາມພະກິກຊູ	"ທ່ານຄະ ບຣຄານຍາມຸນທຸກອ່າງ ສິ່ງໃຫນດີ້ອ ວ່າເລວທີ່ສຸກຄະ"
ຫລວງພ່ອ ທຸກຖ ຫົ້ວ ຕອນ	"ເຄຍສັງເກດໄໝມ ອຸດ່ອໄມ່ເຄຍສອນໃຫ້ເຮົາກິນ ເຫັນ ອຸດແນໄມ່ເຄຍສອນໃຫ້ເຮົາເລີ່ມໄຟ ອຸດຄຽງໄມ່ເຄຍສອນໃຫ້ເຮົາຄໍາ ແຕ່ຂອງເຫັນເນັ້ນເຮົາເປັນກັນໜົດເລຍ ດາມວ່າໄດ້ມາຈາກໃຫນ?"

ສູນຍົວທະກວ່າພາກ
ຈຸ່າລັງການຮັມທາວິທາລີຍ

ສະເໜີ

ກາພ ເຄື່ອງປິນໂດຍສາຮ ກໍາລັງຮ່ວນລົງແລ້ວ
ກະແທກພື້ນດິນ ເກີຣະເບີດໄຟລຸກທ່ວມ

ຈາກໃນວັດພະຫຼາມກາຍ

ອຸນາສີກາ (ອຸທຸມພຣ ສີລາພັນທີ) ດາມພະກິກຂູ

ຫລວງພ່ອ ທຸກຖ ຫ້ວ ຕອບ

"ໃກຣຈະເປັນຜູ້ຮັບຜິດຂອບໃນຄວາມຜິດພາລາດທີ່ເກີດ
ຂຶ້ນ"

"ທ່ານຄະ ທຸກຄົງທີ່ທ່ານພິດພາລາດ ເຮັຈະໂຫຍ
ໄກຣຄະ"

"ເຮົາຕ້ອງໂຫຍຕົວເວົງກ່ອນເປັນຄົນແຮກນະເພຣະ
ວ່າງານທຸກຍ່າງເມື່ອມັນຜິດພາລາດຂຶ້ນມາແລ້ວ ມັນ
ໄມ່ໃໝ່ໃກຣຄົນໄດ້ຄົນໜຶ່ງ ມັນຮ່ວມກັນ ແລະ ຄົນທີ່
ຮ່ວມຄົນແຮກຄື້ອງເຮົາ ປະກາຣທີ່ 2 ສອບຈາກຕົວ
ເຮົາອອກໄປ ວ່າມີໃກຣອົກບ້າງທີ່ຮ່ວມໃນຄວາມຮັບ
ຜິດຂອບກັງນີ້ ແລ້ວກີ່ຄວາມຜິດພາລາດທີ່ແຕ່ລະຄົນ
ຮັບເອົາໄປນີ້ ມັນມີຄົນລະໄມ່ນ້ອຍທັງນັ້ນແລະ ໄປ
ຖູເສີຍ ແລ້ວປະກາຣທີ່ 3 ເລືນະ ນັບແຕ່ນີ້ໄປ
ມານັ້ນສມາຫຼົກໃຈສົງໃຫ້ມາກ ၅ ຂະໜ່ວຍ
ກາຮ່າງການຄົງທ່ອໄປຂອງເຮົາ ມັນຈະໄດ້ໄມ່ຜິດ
ພາລາດອົກ"

ສູນຍົວທິຢາກ ຢາຍາກ
ຈຸພາລັງການຄົມມາວິທາຍາສີ

นิเทศกับการปรับปรุงตน

gap ในสำนักงาน หญิงสาว 2 คน กำลัง
ขับขี่บุคคลกัน มีหญิงสาวอีกคนหนึ่งนั่ง
อยู่อีกด้วย พยายามอยู่ห่าง ๆ

gap หญิงคนที่พยายามอยู่ห่าง ๆ เดินมาหา
หญิงที่ยังคงนั่งอยู่ แล้วพูดว่า
จับภาพหญิงคนที่พูด

จากในวัดพระธรรมกาย

อุบาสก (ศรีอุฐ วงศ์กระจาง) ถามพระภิกษุ

หลวงพ่อ ทพท ชีโว ตอบ

"นี่ ๆ แม่คนนี้ละนะ ที่กับผู้จัดการลงทะเบียน แม่คุณนี้
ทำอะไรกระรี้ยังกับกระดี่ได้น้า อุย... ด้วยติ
สารพัดเชี่ยวหละ ที่กับเพื่อนกับผู้ลงทะเบียน หน้า
ไหวหลังหลอก เชี้ย ไปแล้วแหละ พูดถึงยะ
คนนี้แล้ว... ไปก่อนนะ เดียวไม่ทันประชุม"

"นี่เจ๊ บอกมาเดี่ยวนี้นะว่าイヤคนที่มาเมื่อตอน
เข้าคุยถึงฉันว่ายังไง บอกมาเดี่ยวนี้นะ"
"มันไม่สำคัญหรอกว่าคนอื่นเขาจะมองคุณยังไง
มันสำคัญที่ว่าคุณทำยังไงให้เขามองล่ะ"

"ท่านครับ มีหลักการปรับปรุงตัวเองอย่างไร
บ้าง ที่จะให้เราอยู่ในสังคมได้อย่างมีความ
สุขครับ"

"ทุกครั้งที่เราถูกมองในแบบไม่ดีนั่น อย่าเพิ่ง
ไปโกรธใคร รับตามตัวเองว่าเราไม่ได้
ตามนั้นหรือเปล่า ถ้าพบว่าเราดีจริง ก็ไม่
ควรจะเดือดร้อนอะไร ทำความดีมันเรื่อง
ไป แต่ถ้าพบว่าเราเป็นคนไม่ดีจริงอย่างเชา
ว่าจริง ๆ เมื่อกัน ก็รับแก้ไขเสียนะ แต่
นั้นแหละ ความไม่ดีในตัวเองมันเห็นยาก
ต้องสังคมนั้น นั่งสามารถให้ใจใส ไม่เข้าข้าง
ตัวเองเสียก่อน มันถึงจะเห็น เห็นแล้วก็รับ
แก้ไขก็แล้วกันนะ เพราะว่าเราเป็นภาคคน
ทั้งเมืองไม่ได้หรอก เราได้แต่แก้ไขตัวของ
เราให้ดี"

ตามใจเพื่อน

ภาค หญิงสาววัยรุ่นคนหนึ่ง กำลังนั่งอ่าน
หนังสือในห้องสมุด มีเพื่อนหญิงอีกคน
หนึ่งเป็นประคุเข้ามา พร้อมช่วนใบ
เที่ยว

เพื่อน

หญิงสาว

เพื่อน

หญิงสาว

ภาค หญิงสาวคนเดิม กำลังรับโทรศัพท์

เพื่อนโทรมาช่วน

เพื่อน

หญิงสาว

เพื่อน

หญิงสาว

เพื่อน

ภาค หญิงสาวคนนั้น กำลังคุยคอมพิวเตอร์
แล้วเดินออกจากด้วยเล็บน้ำเสียใจและ
ผิดหวัง

จากในวันธรรมกาย

อุบลิกา (พิศมัย วไลศักดิ์) งามพระภิกษุ

หลวงพ่อ ทดสอบ ชีวะ ตอบ

"นิค ๆ ไปกันเถอะ ไปซื้อของกัน เด็กกำลัง
ลงราคากันอยู่"

"นี่ยังจะคุยหนังสือ มันใกล้สอบแล้วหละ"

"ไปเดือนน่า...นะ"

"อื้อ...ไปก่อนก็ได้"

"นิค ๆ เป็นเพื่อนไปงานปาร์ตี้น้อยๆ ไม่มี
เชื้อแล้วเชิ่งจะมัดเลย ไปนานเดียวจะເວົາຄ
ไปรับ"

"อือ"

"ไปเดือนนะ หนังสือไม่ต้องคุยรอเชิ่งจะชาย
ไปเดือนนะ"

"จัง ๆ แล้วเกี่ยวเจอกันแล้วกันนะ"

"สวัสดีนะ"

"ผู้ที่ไม่รู้จักปฏิเสธคนอื่น คือคนอ่อนแอก
คนอ่อนแอก มักจะลงตัวน้ำตาเสมอ"

"ห่านะ ทำอย่างไรถึงจะเป็นตัวของตัวเอง
และไม่เสียเพื่อนหัวยะ"

"หนึ่งเรียนนะ เวลาคอมเพื่อนต้องอย่าให้เสีย
การเรียน ส่องอย่าให้เสียการงาน แล้ว
สามเวลาจะทำอะไรไรก็จะอะ นึกเอาไว้อย่า
ให้เสียกีฬารรมแสร้งก็อย่า เสียกฎหมายด้วย
และประการสุกท้าย อย่าปล่อยเวลาให้ผ่าน
ไป เพราะว่าเวลาที่มันผ่านไปแต่ละวินที
จริง ๆ แล้วมันกลืนชีวิตเราไปด้วย มันไม่
ให้ผ่านไปเปล่า ๆ"

ภาคผนวก ก

มาตรฐานความรู้ความเข้าใจทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมพ่อคุณเอง

มาตรฐานที่ 1

ชื่อ..... เลข..... อายุ..... ปี ขั้น.....

แบบสำรวจความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำตอนที่ 1คำชี้แจง

แบบสำรวจความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำนี้ ประกอบด้วยการกระทำ 8 ข้อ การกระทำแต่ละข้อจะมีผลของการกระทำ จำนวน 14 ข้อ

วิธีทำ

ขอให้ท่านพิจารณาการกระทำแต่ละข้อว่าจะทำให้เกิดผลอะไรตามมา โดยนำเอา การกระทำแต่ละข้อมาพิจารณาที่ลึกๆ ว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด ที่ถัง ส่องจะสัมผัสนั้น ถังด้วยอย่างต่อไปนี้

- (1) หากท่านคิดว่า เป็นไปได้มากที่ "การตื่นเช้า" จะทำให้เกิดผล คือ "ทำให้มีเงิน" ก็ขอให้เขียน ส้อมรอบเลข 2 ในช่องที่ตรงกับ "การตื่นเช้า" และตรงกับ "ทำให้มีเงิน"
  - (2) หากท่านคิดว่า เป็นไปได้น้อยที่ "การตื่นเช้า" จะทำให้เกิดผล คือ "ทำให้เงินป่วย" ก็ขอให้เขียน ส้อมรอบเลข 1 ในช่องที่ตรงกับ "การตื่นเช้า" และตรงกับ "ทำให้เงินป่วย"
  - (3) หากท่านคิดว่า เป็นไปไม่ได้ที่ "การตื่นเช้า" จะทำให้เกิดผล คือ "ทำให้ยากจน" ก็ขอให้เขียน ส้อมรอบเลข 0 ในช่องที่ตรงกับ "การตื่นเช้า" และตรงกับ "ทำให้ยากจน"
- ตัวอย่างคำตอบเป็นดังนี้

0 = เป็นไปไม่ได้   1 = เป็นไปได้น้อย   2 = เป็นไปได้มาก

การกระทำ ผลที่เกิดจาก การกระทำ	การตื่นเช้า	การอนคึก	การนอนกลางวัน
ทำให้มีเงิน	0 1 ☒ 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เงินป่วย	0 1 2	0 ☒ 1 2	0 1 2
ทำให้ยากจน	0 1 2	0 1 2	☒ 1 2

เมื่อพิจารณาผลที่เกิดจากการกระทำข้อหนึ่ง ๆ ครบถ้วนแล้ว ก็ขอให้พิจารณา การกระทำข้อต่อ ๆ ไป เช่น เมื่อพิจารณาผลของ "การตื่นเช้า" จนครบถ้วนทุกผลแล้ว ก็พิจารณา ผลที่เกิดจากการกระทำข้อต่อไป คือ "การอนคึก" และ "การนอนกลางวัน" ที่ละข้อตามลำดับ จนครบถ้วนข้อ

การกระทำ ผลที่เกิดจาก การกระทำ	การใช้เวลาว่าง ทำงานให้เป็น ประโยชน์	การทำงานให้ เสร็จตามเวลา ที่กำหนด	การแสดงความ รู้สึกโกรธอย่าง ไม่ปิดบัง
ทำให้มั่งมีทรัพย์สินเงินทอง	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้มีชีวิตและทรัพย์สินมีความมั่นคงปลอดภัย	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เป็นที่รักในชื่อชั้น	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้รู้สึกว่าคนของมีค่าน่าภาคภูมิใจ	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงาน	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดความสุขสนับยิ่ง	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดผลคือสังคม	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้ชักสนใจทรัพย์สินเงินทอง	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เป็นที่รังเกียจและถูกคำ扁	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้รู้สึกว่าคนของไร้ค่าน่าอับอาย	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้ประสบความล้มเหลวในชีวิตการทำงาน	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดความทุกษ์ร้อนใจ	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดผลเสียต่อสังคม	0 1 2	0 1 2	0 1 2

การกระทำ ผลที่เกิดจาก การกระทำ	การคุ้มครอง เมรัย	การคิดเห็นทวนสิ่ง ที่คนทำไปแล้ว	การเชื่อว่าคนเอง สามารถทำงานได้ สำเร็จ
ทำให้มั่งมีทรัพย์สินเงินทอง	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้มีชีวิตและทรัพย์สินมีความมั่นคงปลอดภัย	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เป็นที่รักใครซื่นชั่วชั้น	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้รู้สึกว่าตนเองมีค่าน่าภาคภูมิใจ	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงาน	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดความสุขสบายนิจ	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดผลดีต่อสังคม	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้ชักสนทรัพย์สินเงินทอง	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เป็นที่รังเกียจและถูกคำหนี้	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้รู้สึกว่าตนเองไร้ค่าน่าอับอาย	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้ประสบความล้มเหลวในชีวิตการทำงาน	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดความทุกษ์ร้อนใจ	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดผลเสียต่อสังคม	0 1 2	0 1 2	0 1 2

การกระทำ ผลที่เกิดจากการกระทำ	การรู้สึกเสียใจ เมื่อทำความผิด	การสำรวจสิ่งของห้อง ที่มีความเสี่ยงเพื่อการ แก้ไขให้ดีขึ้น
ทำให้มั่งมีทรัพย์สินเงินทอง	0 1 2	0 1 2
ทำให้ชีวิตและทรัพย์สินมีความมั่นคงปลอดภัย	0 1 2	0 1 2
ทำให้เป็นที่รักในครรภ์	0 1 2	0 1 2
ทำให้รู้สึกว่าคนของมีค่าน่าภาคภูมิใจ	0 1 2	0 1 2
ทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตร่างกาย	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดความสุขสบายใจ	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดผลดีต่อสังคม	0 1 2	0 1 2
ทำให้ชักสนทรัพย์สินเงินทอง	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน	0 1 2	0 1 2
ทำให้เป็นที่รังเกียจและถูกคำหนี้	0 1 2	0 1 2
ทำให้รู้สึกว่าคนของไร้ค่าน่าอ่อนโยน	0 1 2	0 1 2
ทำให้ประสบความล้มเหลวในชีวิตร่างกาย	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดความทุกษ์ร้อนใจ	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดผลเสียต่อสังคม	0 1 2	0 1 2

ตอนที่ 2คำชี้แจง

โปรดพิจารณาสิ่งที่อาจเกิดขึ้นกับท่านหรือเกิดขึ้นกับสังคมส่วนรวม ดังต่อไปนี้ทั้ง

ข้อและตอบว่าแต่ละข้อเป็นที่น่าประดนาสำหรับคัวท่านอย่างยิ่ง ก็ขอให้เขียนเครื่อง

- (1) หากข้อใดเป็นที่น่าประดนาสำหรับคัวท่านอย่างยิ่ง ก็ขอให้เขียนเครื่องหมาย / ในช่อง "น่าประดนาอย่างยิ่ง" ที่ตรงกับข้อนั้น

- (2) หากข้อใดเป็นที่น่าประดนาสำหรับคัวท่าน ก็ขอให้เขียนเครื่องหมาย / ในช่อง "น่าประดนา" ที่ตรงกับข้อนั้น

- (3) หากข้อใดเป็นที่ไม่น่าประดนาสำหรับคัวท่าน ก็ขอให้เขียนเครื่องหมาย / ในช่อง "ไม่น่าประดนา" ที่ตรงกับข้อนั้น

- (4) หากข้อใดที่ไม่น่าประดนาอย่างยิ่งสำหรับคัวท่าน ก็ขอให้เขียนเครื่องหมาย / ในช่อง "ไม่น่าประดนาอย่างยิ่ง" ที่ตรงกับข้อนั้น

- (5) หากข้อใดท่านตัดสินใจไม่ได้ ว่าน่าประดนาสำหรับคัวท่านหรือไม่ ก็ขอให้เขียนเครื่องหมาย / ในช่อง "ตัดสินใจไม่ได้" ที่ตรงกับข้อนั้น

โปรดตอบอย่างทั้งใจ ตอบตามที่เป็นจริง และตอบให้ครบถ้วนทุกข้อ

ศูนย์วิทยบริพาก
บุคลิกกรรมมหาวิทยาลัย

ผลที่เกิดจากการกระทำ ระดับความน่า prawanna	น่า	น่า	ตัดสินใจ	ไม่น่า	ไม่น่า	ไม่น่า	สำหรับ
	prawanna อย่างยิ่ง	prawanna	ไม่ได้	prawanna	prawanna อย่างยิ่ง	เจ้าหน้าที่	
มั่งมีทรัพย์สินเงินทอง							
ชีวิตและทรัพย์สินมีความมั่นคงปลอดภัย							
เป็นที่รักใครซื่นชื่น							
รู้สึกว่าคนเองมีค่าน่าภูมิใจ							
ประสบความสำเร็จในชีวิตร่างงาน							
เกิดความสุขสบายใจ							
เกิดผลคือสังคม							
ขักสนทรัพย์สินเงินทอง							
เกิดอันตรายคือชีวิตและทรัพย์สิน							
เป็นที่รังเกียจและถูกคำหนี้							
รู้สึกว่าคนเองไร้ค่าน่าอับอาย							
ประสบความล้มเหลวในชีวิตร่างงาน							
เกิดความทุกษ์ร้อนใจ							
เกิดผลเสียต่อสังคม							

มาตรฐานที่ 2

ชื่อ..... เผศ..... อายุ..... ปี ขั้น.....

แบบสำรวจความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ

หัวหน้า 1

คำชี้แจง

แบบสำรวจความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำนี้ ประกอบด้วยการกระทำ 8 ข้อ การกระทำแต่ละข้อจะมีผลของการกระทำ 14 ข้อ

วิธีทำ

ขอให้ท่านพิจารณาการกระทำแต่ละข้อว่าจะทำให้เกิดผลอะไรตามมา โดยนำเอา การกระทำแต่ละข้อมาพิจารณาที่ถูกว่ามีความเป็นไปได้น้อยน้อยเพียงใดทั้งสอง จะสัมพันธ์กัน ดังต่อไปนี้

(1) หากท่านคิดว่าเป็นไปได้มากที่ "การคืนเข้า" จะทำให้เกิดผล คือ

"ทำให้มีเงิน" ก็ขอให้เขียน ล้อมรอบเลข 2 ในช่องที่ตรงกับ "การคืนเข้า" และตรงกับ "ทำให้มีเงิน"

(2) หากท่านคิดว่าเป็นไปได้น้อยที่ "การคืนเข้า" จะทำให้เกิดผล คือ

"ทำให้เงินป่วย" ก็ขอให้เขียน ล้อมรอบเลข 1 ในช่องที่ตรงกับ "การคืนเข้า" และตรงกับ "ทำให้เงินป่วย"

(3) หากท่านคิดว่าเป็นไปไม่ได้ที่ "การคืนเข้า" จะทำให้เกิดผล คือ

"ทำให้ยากจน" ก็ขอให้เขียน ล้อมรอบเลข 0 ในช่องที่ตรงกับ "การคืนเข้า" และตรงกับ "ทำให้ยากจน"

ตัวอย่างของคำตอบเป็นดังนี้

0 = เป็นไปไม่ได้ 1 = เป็นไปได้น้อย 2 = เป็นไปได้มาก

การกระทำ ผลที่เกิดจาก การกระทำ	การคืนเข้า	การอนคึก	การอนกลางวัน
ทำให้มีเงิน	0 1 ②	0 1 2	0 1 2
ทำให้เงินป่วย	0 1 2	0 ① 2	0 1 2
ทำให้ยากจน	0 1 2	0 1 2	① 1 2

เมื่อพิจารณาผลที่เกิดจากการกระทำข้อนี้ ๆ ครบถ้วนแล้วก็ขอให้พิจารณาการกระทำ ข้อต่อไป เช่น เมื่อพิจารณาผลของ "การคืนเข้า" จนครบถ้วนทุกผลแล้ว ก็พิจารณาผลที่เกิดจากการกระทำข้อต่อไป คือ "การอนคึก" และ "นอนกลางวัน" ทีละข้อตามลำดับจนครบทุกข้อ

การกระทำ ผลที่เกิดจากการกระทำ	การขยันทำงาน อย่างสม่ำเสมอ	การปฏิบัติตาม ระเบียบที่หน่วยไว้	การแสดงความรู้สึก ที่ใจอย่างไม่มีปั้ง
ทำให้มั่งมีทรัพย์สินเงินทอง	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้ชีวิตและทรัพย์สินมีความมั่นคงปลอดภัย	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เป็นที่รักในชื่อชั้นชั้น	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้รู้สึกว่าตนเองมีค่าน่าภาคภูมิใจ	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงาน	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดความสุขสบายใจ	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดผลดีต่อสังคม	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้ชัดสนทรัพย์สินเงินทอง	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เป็นที่รังเกียจและถูกทำหนี้	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้รู้สึกว่าตนเองไร้ค่าน่าอับอาย	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้ประสบความล้มเหลวในชีวิตการทำงาน	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดความทุกษ์ร้อนใจ	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดผลเสียต่อสังคม	0 1 2	0 1 2	0 1 2

การกระทำ ผลที่เกิดจาก การกระทำ	การเล่นกา ฬนัน	การคิดเห็นความ เหມະสໝຂອງກາຣ ແສກອອກຂອງຄນ	การไม่ลังเลใจที่ จะทำในสิ่งที่ตน คิดว่าถูกต้อง
ทำให้มังมี วัชยสินเงินทอง	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้ชีวิตและ วัชยสินมีความมั่นคงปลอดภัย	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เป็นที่รักใน ชื่นชม	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้รู้สึกว่าคนเองมีค่าน่าภาคภูมิใจ	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้ประสบความสำเร็จ ในชีวิตการทำงาน	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดความสุขสมายใจ	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดผลดีต่อสังคม	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้ชักสนท วัชยสินเงินทอง	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและ วัชยสิน	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เป็นที่รังเกียจและถูกกดดัน	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้รู้สึกว่าคนเองໄร์ค่าน่าอับอาย	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้ประสบความล้มเหลวในชีวิตการทำงาน	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดความทุกษร้อนใจ	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้เกิดผลเสียต่อสังคม	0 1 2	0 1 2	0 1 2

ผลที่เกิดจากกระบวนการ	การกระทำ	การรู้สึกไม่สบายใจเมื่อทำสิ่งที่ไม่ควร	การพยายามแก้ไขนิสัยและบุคลิกของตน
	0 1 2	0 1 2	0 1 2
ทำให้มั่งมีทรัพย์สินเงินทอง			
ทำให้ชีวิตและทรัพย์สินมีความมั่นคงปลอดภัย			
ทำให้เป็นที่รักในคริซซ์ชั่น			
ทำให้รู้สึกว่าคนเองมีค่าน่าภาคภูมิใจ			
ทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตร่างกาย			
ทำให้เกิดความสุขสบายนิ			
ทำให้เกิดผลก่อสร้างคุณ			
ทำให้ชักสนทรัพย์สินเงินทอง			
ทำให้เกิดอันตรายก่อชีวิตและทรัพย์สิน			
ทำให้เป็นที่รังเกียจและถูกทำหนี้			
ทำให้รู้สึกว่าคนเองไร้ค่าน่าอับอาย			
ทำให้ประสบความล้มเหลวในชีวิตร่างกาย			
ทำให้เกิดความทุกษ์ร้อนใจ			
ทำให้เกิดผลเสียก่อสร้างคุณ			

ตอนที่ 2คำชี้แจง

โปรดพิจารณาลิستที่อาจเกิดขึ้นกับท่านหรือเกิดขึ้นกับสังคมส่วนรวม ดังต่อไปนี้ที่ละข้อ และตอบว่าแต่ละข้อเป็นที่น่าประดูนาสำหรับตัวท่านอย่างยิ่ง ก็ขอให้เขียนเครื่อง

- (1) หากข้อใดเป็นที่น่าประดูนาอย่างยิ่ง ก็ขอให้เขียนเครื่องหมายในช่อง "น่าประดูนาอย่างยิ่ง" ที่ตรงกับข้อนั้น
- (2) หากข้อใดเป็นที่น่าประดูนาสำหรับตัวท่าน ก็ขอให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "น่าประดูนา" ที่ตรงกับข้อนั้น
- (3) หากข้อใดไม่เป็นที่น่าประดูนาสำหรับตัวท่าน ก็ขอให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "ไม่น่าประดูนา" ที่ตรงกับข้อนั้น
- (4) หากข้อใดไม่เป็นที่ประดูนาอย่างยิ่งสำหรับตัวท่าน ก็ขอให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "ไม่น่าประดูนาอย่างยิ่ง" ที่ตรงกับข้อนั้น
- (5) หากข้อใดทำตัวคลิบใจไม่ได้ว่าน่าประดูนาสำหรับตัวท่านหรือไม่ ก็ขอให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ในช่อง "ตัวคลิบใจไม่ได้" ที่ตรงกับข้อนั้น

โปรดตอบอย่างถูกใจ ตอบตามที่เป็นจริง และตอบให้ครบถ้วนทุกข้อ

ศูนย์วิทยาศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ระดับความน่าประดูณา ผลที่เกิดจากการกระทำ	น่า ประดูณา อย่างยิ่ง	น่า ประดูณา	ตัดสินใจ ไม่ได้	ไม่น่า ประดูณา	ไม่น่า ประดูนา อย่างยิ่ง
มั่นมีทรัพย์สินเงินทอง					
ชีวิตและทรัพย์สินมีความมั่นคงปลอดภัย					
เป็นที่รักใครซื่นชั่ว					
รู้สึกว่าคนเองมีค่าน่าภูมิใจ					
ประสบความสำเร็จในชีวิตการทำงาน					
เกิดความสุขสบายใจ					
เกิดผลดีต่อสังคม					
ขัดสนทรัพย์สินเงินทอง					
เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน					
เป็นที่รังเกียจและถูกด่าหนี้					
รู้สึกว่าคนเองไร้ค่า�่าอับอาย					
ประสบความล้มเหลวในชีวิตการทำงาน					
เกิดความทุกข์ร้อนใจ					
เกิดผลเสียต่อสังคม					

ประวัติผู้เขียน

นางสาว พิพยรัตน์ ไทรร่วมชัย เกิดวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2505 ที่กรุงเทพมหานคร
ได้รับปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการปรึกษาและแนะแนว จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เมื่อปีการศึกษา 2526

ศูนย์วิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย